

דף ב' ע"א

במשנה: לפני אידיהן של עכו"ם שלשה ימים אסור לשאת ולתת עמם וכו'.

בקובץ כרם שלמה (שנה כ"ב קו' ו' ע' פא) מביא חכ"א מה שאי' בסה"ק שג' ימים לפני יומא דהילולא וג' ימים לאחריו יש הארה של ההילולא, וכותב: - שמעתי מהגה"ח ר' שמואל אהרן לידר מבני ברק שאמר המקור לזה, (וכמדומה לו שמובא כן בשם הגאון ר' שלמה קלוגר), ממה דאיתא במשנה ריש מס' ע"ז, שאמר לשאת ולתת עם הגויים לפני אידיהן ג' ימים וכן לאחריהם, ולהבדיל אלף אלפי הבדלות הילולא של צדיק מדה טובה מרובה ע"כ. וראה לעיל בפתיחה לספר שלפנינו.

★★

כתב חכ"א בקובץ קול התורה (קובץ נ"ג ע' ס"ח):

בתוס' כתבו דהתירו לשאת ולתת עמהן משום איבה. וע' בשו"ע (או"ח סי' של, ב) ומג"א שם, דבמקום איבה

מותר לילד עכו"ם בשבת כשאין בזה איסור מה"ת, ומבואר דהתירו רק איסורים מדרבנן משום איבה, וכן פסק המשנ"ב שם, וע' חת"ס בגליון לאו"ח שם דבמקום פיקו"נ מותר אף באיסור דאורייתא. וכתב הריטב"א דבמקום איבה לא גזרו רבנן לישא וליתן עמהן, ומבואר מדבריו שאם היתה תקנה קבועה לא מהני הטעם דאיבה אפי' באיסורים דרבנן.

וי"ל דהריטב"א לא פליג על המג"א והחת"ס, רק דס"ל דאיבה דלשאת ולתת עמהן הוי איבה כל דהו, ואינו דומה לאיבה בגוונא דהמג"א והחת"ס, ורק בלשאת ולתת צ"ל דבכה"ג לא גזרו דלא היו מתירים משום איבה כלשהו, והטעם שלא גזרו היינו משום דיסוד האיסור דאזיל ומודה הוא, דחשיב דהישראל שותף במעשה הגוי, ובמקום איבה כל דהו לא חשיב הישראל כמשתתף עם הגוי בהודאתו לע"ז, שהרי יש סיבה שנושא ונותן עמו, ובכה"ג לא גזרו ודו"ק.

★★

בגמ': רב ושמואל חד תני אידיהן וחד תני עידיהן וכו' אמר לך תברא עדיף. ומאן דתני אידיהן מ"ט